

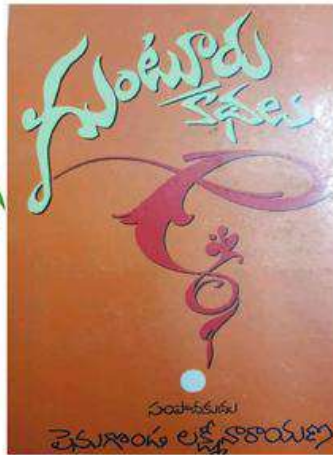

కాలనాళికలు 'గుంటూరు కథలు'

తెలుగు నాట వివిధ కాలాల్లో సాగిన ఉద్యమాలకు, సామాజిక పరిస్థితులకు అద్దం పట్టే అపూర్వ కథల సంకలనం 'గుంటూరు కథలు'. ప్రముఖ సాహితీవేత్త, అఖిల భారత అభ్యుదయ రచయితల సంఘం ప్రస్తుత అధ్యక్షులు పెనుగొండ లక్ష్మీ నారాయణ సంపాదకత్వంలో 2013లో ఈ కథా సంకలనం వెలువడింది. ఇది జరిగి కూడా దశాబ్ద కాలం నిండింది. ఈ సందర్భంగా ఈ కథా సంకలనాన్ని, అందులోని కథలను ఒకసారి అవలోకిస్తాం.

'గుంటూరు కథలు' వివిధ సామాజిక స్థితిగతులను, మానవ సంఘర్షణలను అపూర్వమైన జీవన చిత్రణలను మన ముందుంచుతాయి. సుమారు 70 మంది ప్రముఖ రచయితలు రాసిన కథలతో కూర్చిన కథా సంకలనం ఇది. అక్కిరాజు ఉమాకాంతమే తొలి కథ 'అన్నపూర్ణ'తో ప్రారంభం అయ్యే ఈ సంకలనం, వేదగిరి రాంబాబు కథ 'తల్లి'తో ముగుస్తుంది. ఈ 70 మంది రచయితల కథలనూ - అవి రాసిన కాలంలోని సాంఘిక పరిస్థితులను బట్టి రకరకాల ఉద్యమాలను ఎలా ప్రతిబింబించాయో తెలిపేట్లుగా వర్గీకరించారు. కనవర్తి వర లక్ష్మమ్మ (1896-1978) 'దీర్ఘసుమంగళీ భవ' (భారతి, ఆగష్టు, 1928) కథతో 'సంస్కరణోద్యమం' - స్వాతంత్ర్యోద్యమం' కథల్లోకి చొచ్చుకు రావటం ప్రారంభం అయింది. వజ్ర బాబురావు (ముల్ల వంశీ, భారతి మాస పత్రిక), కే.వి.సుబ్బయ్య (అత్యంతరి, ఆంధ్ర విద్యార్థి పత్రిక పత్రిక, డిసెంబర్ 8, 1954), రావూరి భరణ్య (ఎంద్రతాప మందిరి, కథాపాఠశాల-3, 1954), అలూరి భువనగిరి (గున్నటి నేడు ఎటువైపుంది? అరణ్యవర్షం, కథా సంపుటి, జనవరి 1997), నల్లూరి రుక్మిణి, 'బీటెలిన్ బీళ్ళ కోసం' (ఆరుబారా, మే 2003) కథల్లో కమ్యూనిస్టు ఉద్యమ ప్రభావం కనిపిస్తుంది. ఈ ఉద్యమాల వర్గీకరణ చేయటం, వాటి కింద కొంతమంది రచయితల పేర్లు మాత్రమే ఇవ్వడం అనేది ఒక సూచనా మాత్రంగానే పరిగణించాలి. ఈ ఉద్యమాలకు బీజాలు పడించుకు తొలిన్నాళ్లలో గొప్ప కథలు రాసిన వారిలో వీరూ కొందరిని అర్థం చేసుకోవాలి.

క్రమ, కలం, మరల కింద 9 మంది ప్రసిద్ధ కథా రచయితలను చేర్చారు. వట్టికొండ విశాక్ష (విజ్ఞానాచార, ఆంధ్ర జ్యోతి, 1954)తో ప్రారంభించి, గోపీచంద్ (విప్రులు కుట్టవాడు, పరితలు కథా సంపుటి, 1985), మా గోఖలే (ముల్తాయి

సమీక్ష

కూతురు, భారతి, మార్చి 1956), పెనుమాక నాగేశ్వర రావు (అనుగ్రహం, ఆంధ్రభూమి మాసపత్రిక), బి.వి.కరుణకుమార్, ప్రతాప రవిశంకర్ వంటి రచయితల కథలు ఇందులో చేర్చాయి. 'సంసారం' - 'ప్రేమ' ప్రధాన భూమికగా మునిమాణిక్యం నరసింహారావు, (మా ఆల్బమ్, నవ కథావళి), పి.ఎన్.నారాయణ (గొడుగు నీడ, ఆంధ్రభూమి సచిత్ర వారపత్రిక, మార్చి 3 2006), వాసిరెడ్డి సీతారామి (తరాలు - అంతరాలు, అన్నదాత, మార్చి 1969), పి.నర్సయ్య (పెళ్లిప్రయాణం, ఇండియా టుడే వార్షిక సాహిత్య సంచిక 1995), ఓల్గా (పురిటి నొప్పులు, అదివారం, వార్త దినపత్రిక, మే 11, 1997), కేతు విశ్వనాథ రెడ్డి (ఇచ్చాన్ని, ఇండియా టుడే వార్షిక సాహిత్య సంచిక, 1995) వంటి హేమా హేమీల కథలు ఉన్నాయి.

సంస్కృతి - చరిత్ర విభాగం కింద ఎనిమిది కథలు పొందుపరిచారు. అందులో మల్లాది రామకృష్ణ శాస్త్రి 'రుమవులు' కథ నుంచి, శారద రాసిన 'కొముది (కథా వాదిన, 1955), పోరంకి దక్షిణామూర్తి 'చంద్రవంక' (కలకత్తా ఆంధ్ర సంఘం వారి ద్వారా వార్షిక సంచిక 1965), పాతూరి విజయలక్ష్మి కథ సభల సంగ్రహం ద్వారా ఉన్నాయి. వ్యవసాయం కింద జి.వి.కృష్ణారావు 'చేసుకున్న కర్మ', లాళ్లూరి నాగేశ్వరరావు 'ముమతా - భ్రమక', పాపినేని శివశంకర్ 'చింతల తోపు, వల్లూరి శివప్రసాద్ 'గిట్టుబాటు', ఎం.వి.రామిరెడ్డి 'ఓ రైతు ఆత్మ కథలను చేర్చారు. విద్య - జన్మభూమి శీర్షికన 'తల్లవర్షాల శివశంకర్

శాస్త్రి కథ, బోల్లిముంత నాగేశ్వర రావు 'ఓ దాకర్ కథ', చలం 'శమంతకమణిలో ఇంటిదాకా', కొలకలూరి ఇవాక్ 'పుట్టిసూరు' వంటి కథలున్నాయి. గ్రామీణం శీర్షికన గోపరాజు నాగేశ్వరరావు 'చూడ బాతు', పి.చంద్రశేఖర ఆతాని 'ఏరు', వివేక 'బోసెట్లో బీకటి', కె.శరత్చంద్ర జ్యోతిశ్రి 'పెదవడ్లపూడి రైల్వేస్టేషన్' వంటి కథలు చేర్చారు. 'మరికొన్ని' శీర్షికన కొడవటిగంటి కృష్ణమూర్తి 'అభివృద్ధి', చందు సుబ్బారావు 'చీలిక చేర్చారు. విజయం శీర్షికన శ్రీ రమణ 'రసలక్ష్మి', కాకాని చక్రపాణి 'మూడో మనిషి', 'ఆదర్శం' శీర్షిక కింద సత్యం శంకరమంది 'వరద', పెద్దిబొడ్డు సుబ్బ రామయ్య 'పేరయ్య బావి', వాణిశి 'చూపు', వేదగిరి రాంబాబు 'తల్లి' పొందుపరిచారు.

ఈ సంకలనంలో ఏ కథకు ఉండే గొప్పతనం దానిదే! 'తొలి తెలుగు కథా రచయిత గుంటూరు నీమ వాడవటం గర్వకారణం' అంటారు పెనుగొండ లక్ష్మీ నారాయణ. అందుచేత ముందు ఆకాశి కథ ఎలా ఉండే 'అన్నపూర్ణ' కథను టూకీగా వివరిస్తాను. సుమారు వందేళ్ల క్రితం భారతీయ గ్రామీణ జీవనం, అప్పటి వివాహ వర్ణకులు, నాడు స్త్రీలు అవరివత్తు వయస్సులో తమ సమ వయస్సులు కాని పురుషుని వివాహం చేసుకొని వారిలో పిల్లలను కనటం, ఆ సంతానం తరువాత మరణిస్తూ తొలుత తల్లికి, తరువాత వయస్సు ముదిరిన భర్తకు ఎలా నరకప్రాయంగా మారతాయో కళ్ళకు కట్టినట్లు అవిష్కరించారు రచయిత ఉమాకాంతం. ఆ సమాజంలో నరసింహుడు అనే రైతన్నం ఉన్న సోదరుడు అన్నపూర్ణ భవిష్యత్తు గురించి వేదన వదటం ఎంతో కలచి వేస్తుంది. వయసు ముదిరిన సూర్యనారాయణ సామూహికం చెప్పే వాడి మాటలు నమ్మి పిల్లలపై పిల్లలని కని, వాళ్ళ వరుసగా చనిపోతుంటే తల్లుకోలేక మంచానవడి మరణించే భర్తకు, అన్నపూర్ణ కాళ్ళు చచ్చుపడి లేచ లేని స్థితిలో ఉండటం కళ్ళ వెంటిది నీరు జలలా రాతట్టు చేస్తుంది. అలాగే కనవర్తి వరలక్ష్మమ్మ రాసిన 'దీర్ఘసుమంగళీ భవ' కథ విశేషం పునర్నివాహం చుట్టూ అల్లికనది. వరలక్ష్మమ్మ ఈ కథకు స్త్రీధారిక జలం జోడిస్తూ, ఒక అద్భుతమైన ఎత్తుగడ వేసి, ఆ ఎత్తుగడలో నాటి బ్రాహ్మణ సమాజ గుర్తాధిపత్యానికి మంగళం పాడిస్తుంది. తొలుత గుర్తాధిపత్యం వెలగబెట్టే పాత్రలను, అవి నష్టించే అరాచకాలను అవిష్కరిస్తారు రచయిత్రి. తరువాత వీమల్లాంటి పాత్రలలో పెత్తందారుల దాష్ట్యాలకు ప్రతి ఎత్తులు వేయతారు. వరకురాములు, శివయ్య శాస్త్రి బ్రాహ్మణీకాన్ని అడ్డుపెట్టుకొని అవసరం ఉన్న వాళ్ళకు అదిక వడ్డీలకు దబ్బాలు ఇచ్చి వాళ్ళ కష్టాల్ని తొలగిస్తూ దోపిడీ చేస్తుంటారు వీరిరువురి ఇళ్లలోనే జన్మించిన శంకరం, పార్వతి తమ తండ్రుల దురాగతాలను ఎండకడుతుూ లేచి పోయి గుంటూరులో పెళ్ళిచేసుకొంటారు. పార్వతి తన మనోగతాన్ని వెల్లడిస్తూ వరాళకుడు, వశిష్టులను ఉటంకిస్తూ తమ పునర్నివాహం శాస్త్ర సమ్మతమేనని, అందుకు అంగీకరించమని తన తండ్రిని ప్రార్థిస్తూ ఉత్తరం రాయటం

కథలో హైలైట్. నల్లూరి రుక్మిణి రాసిన 'బీటెలిన్ బీళ్ళ కోసం' కథ హదయాల్ని ద్రవించేస్తుంది. కరువు బారిన పడిన రైతులు పొట్టుపట్టుకొని, గొడ్డు గోదాను వెంటేసుకొని ఆదవి మార్గం వట్టిన వైనాన్ని గుండెలు బరువెత్తేలా వర్ణిస్తుంది. ఆ రైతులు అన్నలకు, పోలీసులకు 'ఇన్ ఫార్మర్స్'గా కనిపిస్తారు. అన్నల చేతిలో 'బతుకు జీవుడా' అని తప్పించుకున్నా పోలీసుల చేతిలో చచ్చి శవాలుగా మారటంతో కథ ముగుస్తుంది. అద్భుతం ద్విభవరమై సాగి ఈ కథాకథనం ఉత్తరంభరితంగా సాగుతుంది. కొడవటిగంటి కుటుంబరావు కథ 'ప్రేమి వచ్చిన వాడు' నాటి గ్రామీణ ముఖచిత్రాన్ని, నగటు మనిషైన సీతారామారావు (కథకు ప్రధానపాత్ర ఇదే) గ్రామీణ జీవితం నుంచి పట్టుకు స్థాయి ఉద్గోషానికి వెళ్ళేప్పటికీ సమాజంలో రాజకీయంగా, ఆర్థికంగా ఎన్ని మార్పులు చేసుకొన్నాయన్నది కళ్ళకు గట్టినట్లు చిత్రికరిస్తుంది. పి.ఎన్.నారాయణ 'గొడుగు నీడ' మోడు బారిన భార్యవర్తం సంబంధాల్లో కూడా తిరిగి వచ్చినవనం చిగురిస్తుందని తెలిపే కథ. తల్లవర్షాల శివ శంకరశాస్త్రి గారి కథ 'గాడె' ఆసాంతం పొట్టు పగిలేలా హాస్యం పండిస్తోంది. ఈ కథలో అనాటి సాంకేయ ఉపాధ్యాయుల మనస్తత్వ చిత్రికరణ ఉంది.

వేరు వేరు కాలాల్లో వచ్చిన తెలుగు కథలు ఇప్పుడం ఈ సంకలనానికి ఆయువుపట్టు వంటిది. సాహిత్య సామాజిక పరిశోధనా స్త్రీయలకు ఈ కథా సంకలనం అందించే ముదిసరుకు ఆపారమైందని చెప్పొచ్చు. ఆయా కాలాల్లో సమాజంలో ప్రధాన సమస్యలు ఏమిటి అన్నది సులువుగా ప్రోది చేయవచ్చు. భిన్న రచయితలు ఆయా సామాజిక సమస్యలను ఎలా దర్శించారో, ఎలా విశ్లేషించారో మరోసారి పరిశోధకులు కొత్తగా వాటిని దర్శించి అధునిక సామాజిక సైద్ధాంతిక నేపథ్యంలో వివరించవచ్చు. నాటి సాహిత్య విలువలు, భావ ప్రయోగాలు, వాళ్ళ నిర్మాణాలు మనకెంతో లోతైన అవగాహన నిస్తాయి. కనవర్తి లక్ష్మమ్మ వాదిన అనేక భాషా శక్తులు అచ్చ తెలుగునీ, ఉదాహరణకు 'ఉమ్మాలిశము', 'వేష్టవడ్డారు' వంటివి కొన్ని అవిద వాక్య వ్యంగ్య నిర్మాణాలు గూడా అలానే ఉంటాయి. 'బుద్ధిమాయగు విష్ణు శర్మ రాజకుమారులకు హితోపదేశం' సయ్యంబకు కరకు దమనకుల నేనాడు స్పష్టించెనో కాని, తత్సంతతి వారు ఇప్పటికీ ఉన్నాడు' అంటుంది. కథా సాహిత్యానికి సంబంధించిన అనేక విషయాలను లక్ష్యనారాయణ ఈ సంకలనం ప్రారంభంలో వివరించారు. సాహిత్య పరిశోధకులకు, కథాప్రియులకు, సామాజిక చరిత్ర పరిశోధకులకు ఈ పుస్తకం అమూల్యమైనది.

- డా. కొప్పరపు నారాయణ మూర్తి
96719 09759